

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: مدتی است در محفل خانوادگی کتاب رزق را مبنای بحث قرار داده ایم که در این راستا سوالاتی ایجاد شده است: سوال اول: اگر ما هر ماه هزینه های لازم برای امرار معاش خانواده خود را بدانیم ولی درآمد ما بیش از هزینه امرار معاشمان باشد با توجه به آیات ۱۸ - ۱۵ سوره فجر، آیا موظفیم این پول اضافه را تمام و کمال در اختیار نیازمندان قرار دهیم یا اجازه پس انداز برای نیازهای آتی از جمله نیاز فرزندان به مسکن یا بهبود شرایط مسکن خود خود را داریم؟ سوال اصلی اینجاست که «پس انداز» در زندگی توحیدی چه جایگاهی دارد؟ ۲- جایگاه بیمه هایی نظیر بیمه عمر و مثلا شخص ثالث چه جایگاهی در زندگی توحیدی دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. پس انداز به معنای جواب‌گویی به نیازهایی است که به طور طبیعی در آینده برای انسان پیش می‌آید ولی پس انداز برای رفع نیازهای توهمی و تجملی، انسان را از توفیق کمک‌کردن به نیازمندان واقعی محروم می‌کند ۲- بنده اگر از نظر قانونی مجبور نباشم زیر بار بیمه‌ی شخص ثالث هم نمی‌روم زیرا این بساط غیر از آن مجموعه‌ای است که اهل خیر اعانه‌های مردم را می‌گیرند تا در خدمت مردم باشند. موفق باشید